NORAKSTS
Lieta Nr.A42585106
A1651-08/15

S P R I E D U M S
L a t v i j a s t a u t a s v ā r d ā

Rīgā 2008.gada 13.janvārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Reitupe,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *J.S.* pieteikumu par Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes (pēc nosaukuma maiņas – Rīgas reģiona pārvaldes) Kārtības policijas pārvaldes 2006.gada 6.novembra lēmuma Nr.2267 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PB191486" atcelšanu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] Ar 2006.gada 11.septembra Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas vienības 2.bataljona inspektora lēmumu Nr.050/PB191486 (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums) *J.S.* saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī - LAPK) 149.^{8}panta otrās daļas nosacījumiem piemērots naudas sods Ls 10 apmērā par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – arī CSN) 114.punkta prasību neievērošanu.

Ar Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī – atbildētāja jeb Rīgas GPP KPP) priekšnieka vietnieka 2006.gada 6.novembra lēmumu Nr.2267 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PB191486" (turpmāk arī – Lēmums) grozīts Sākotnējais lēmums, *J.S.* (turpmāk arī – pieteicējs) izsakot brīdinājumu saskaņā ar LAPK 149.^{8}panta otrās daļas nosacījumiem par CSN 114.punkta prasību neievērošanu.

Atbildētāja pamatoja Lēmumu ar šādiem argumentiem.

[1.1] Lēmumā konstatēts, ka pieteicējs 2006.gada 11.septembrī plkst.20.23 Rīgā vadīja automašīnu HONDA COUPE, valsts reģistrācijas numura zīme */dzēsta numura zīme/* (turpmāk arī – automašīna), pa Dzelzavas ielu no Stārķu ielas puses Vaidavas ielas virzienā ar ātrumu 69 kilometri stundā, pie atļautā ātruma 50 kilometri stundā. Minimālais ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu, 64 kilometri stundā. Ātrums fiksēts ar ātruma mērierīci radaru „Stalker" Nr.26972.

Par izdarīto pārkāpumu saskaņā ar LAPK 149.^{8}panta otro daļu pieteicējam piemērots naudas sods Ls 10 apmērā.

[1.2] Ar administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.050/PB191486 *J.S.* iepazinies, pašrocīgi ierakstot, ka vadījis transportlīdzekli satiksmes plūsmā, ātrumu nepārsniedzis, radara rādījumam nepiekrīt.

[1.3] Pieteicēja 2006.gada 17.oktobra apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanas gaitā pieņemts ziņojums no Rīgas GPP KPP 2.bataljona inspektora *H.D.*

[1.4] Radars „Stalker" Nr.26972 ir atzīts par derīgu autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei saskaņā ar Latvijas Nacionālā metroloģijas centra Elektrisko mērījumu laboratorijas verificēšanas sertifikātu Nr. E1207V06.

[1.5] Fiksējot pārkāpumu un sastādot protokolu, policijas darbinieki rīkojās savas kompetences robežās un saskaņā ar likumiem. Policijas darbinieku rīcībā policijas darbinieku darbu reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpumi nav konstatēti. Apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti un iespējas fiksēt pārkāpumu nav konstatēti. Tāpat nav konstatēts, ka policijas darbinieki tieši vai netieši ieinteresēti sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu pieteicējam personīgu motīvu dēļ.

[1.6] Objektīvi un pēc tiesiskās apziņas izvērtējot administratīvajā lietā savāktos materiālus, pierādīts, ka *J.S.* 2006.gada 11.septembrī ir izdarījis CSN 114.punkta prasību pārkāpumu. Tādejādi administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.050/PB191486 *J.S.* sastādīts likumīgi un pamatoti.

[1.7] Ņemot vērā, ka plkst.20.23 pārkāpuma izdarīšanas vietā satiksmes intensitāte bija maza un ātruma pārkāpums neliels, secināms, ka nav noticis būtisks satiksmes apdraudējums. Ņemot vērā LAPK 33.panta otro daļu *J.S.* piemērotais sods ir grozāms LAPK 149.^{8}panta otrās daļas sankcijas ietvaros, izsakot brīdinājumu.

[2] 2006.gada 20.decembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *J.S.* pieteikums.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2006.gada 21.decembra lēmumu pieteikums tika pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

Pieteicējs nepiekrīt Lēmumā minētajiem argumentiem un pieteikums pamatots ar turpmāk minēto.

[2.1] Pieteicējs ātrumu nav pārsniedzis, jo brauca iekļaujoties kopējā transporta plūsmā, pa ielas kreiso joslu, kur bija novietotas stāvēšanai citas automašīnas, tādejādi tehniski nebija iespējams pārvietoties ar radarā uzrādīto ātrumu. Radara mērījums ir citas automašīnas ātruma mērījums.

[2.2] Atbildētājas lietas apstākļu izklāsts neatbilst patiesībai, jo ņemot vērā, ka persona, kas apgalvo pretējo un uz tā pamata piemēro sodu, ir policists, nevar tikt viennozīmīgi vērtēts kā absolūta patiesība. Kaut arī nav konstatēts, ka policijas darbinieks būtu tieši vai netieši personīgi ieinteresēts sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu un pieņemt lēmumu, taču tas neizslēdz iespēju, ka policijas darbinieks ir kļūdījies.

[2.3] Atbildētājs nav konstatējis citus pierādījumus par administratīvā pārkāpuma objektīvo pusi, tādēļ piemērojams ir Administratīvā procesa likuma 5.pantā noteiktais privātpersonu tiesību ievērošanas princips.

Nekonstatējot un nepierādot administratīvā pārkāpuma objektīvo pusi, nepamatoti ir piemērot administratīvo sodu.

[3] Atbildētāja – Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvalde Administratīvajā rajona tiesā iesniegtajā paskaidrojumā pieteikumu neatzīst un uzskata to par noraidāmu, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem.

[4] Pieteicējs ir piekritis lietas izskatīšanai rakstveida procesā *(lietas 14.lapa)*. Tiesa secina, ka lietā esošie dokumenti ir pietiekami un, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu, lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

M o t ī v u d a ļ a

[5] Tiesa, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarībā, secina, ka pieteikums nav pamatots un tādēļ ir noraidāms.

[6] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) *250.panta pirmo daļu tiesa taisa spriedumu, pārbaudījusi, vai: 1) administratīvais akts izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus; 2) administratīvais akts atbilst materiālo tiesību normām; 3) administratīvā akta pamatojums attaisno adresātam uzlikto pienākumu vai tam piešķirtās, apstiprinātās vai noraidītās tiesības*.

Saskaņā ar APL 250.panta otro daļu, tiesa, vērtējot administratīvā akta tiesiskumu, spriedumā ņem vērā tikai to pamatojumu, ko iestāde ietvērusi administratīvajā aktā.

Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde, to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām.

Lietderības apsvērumi tiek vērtēti, pārbaudot, vai administratīvais akts izdots pamatoti un vai tas pārlieku neierobežo personas intereses, samērojot tās ar sabiedrības interešu aizsardzību.

[7] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu *pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā*.

Saskaņā ar šā panta otro daļu, panta pirmajā daļā minētos faktus cita starpā *konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, foto, video) (..))*.

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokols, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, sastādītie ziņojumi, citi dokumenti, kā arī braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces mērījumi.

[8] Lietā konstatēti turpmāk norādītie faktiskie apstākļi.

[8.1] 2006.gada 11.septembra protokolā un lēmumā par administratīvo pārkāpumu Nr.050/PB191486 *(lietas 21.lapa)* konstatēts, ka pieteicējs

2006.gada 11.septembrī plkst.20.23 Rīgā vadīja transportlīdzekli HONDA COUPE, valsts reģistrācijas numura zīme */dzēsta numura zīme/*, pa Dzelzavas ielu no Stārķu ielas puses Vaidavas ielas virzienā ar ātrumu 69 kilometri stundā pie atļautā ātruma 50 kilometri stundā. Minimālais ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu - 64 kilometri stundā. Ātrums fiksēts ar ātruma mērierīci „Stalker" Nr.26972.

Paskaidrojumā pie protokola, pieteicējs norāda, ka *braucis satiksmes plūsmā, ātrumu nav pārsniedzis un radara rādījumam nepiekrīt (lietas 21.lapa).*

Apstākļi, kas mīkstina vai pastiprina atbildību protokolā nav konstatēti.

Pieteicējam tiesības un pienākumi ir izskaidroti, ko apliecina pieteicēja paraksts protokolā *(lietas 21.lapa).*

[8.2] Pieteicēja 2006.gada 9.oktobra iesniegumā (turpmāk arī – apstrīdēšanas iesniegums) Rīgas GPP KPP *(lietas 23.lapa)* cita starpā norādīts, ka *pieteicējs ātrumu nav pārsniedzis, braucot pa ielas kreiso joslu iekļāvies transporta plūsmā, kur bijušas novietotas stāvēšanai citas automašīnas, līdz ar to nav bijis iespējams pārvietoties ar radarā uzrādīto ātrumu – 69 kilometri stundā. Radars fiksējis citas automašīnas ātrumu*.

[8.3] 2006.gada 30.oktobra Rīgas GPP KPP 2.bataljona inspektora *H.D.* dienesta ziņojumā *(lietas 24.lapa)* norādīts, ka *H.D. 2006.gada 11.septembrī pildījis dienesta pienākumus kopā ar jaunāko inspektoru A.L. un veicis atļautā braukšanas ātruma kontroli. Ap plkst.20.23 ievērojis transportlīdzekli HUNDAI COUPE, valsts reģistrācijas numura zīme /dzēsta numura zīme/, kurš braucis pa kreiso braukšanas joslu pa Dzelzavas ielu no Stārķu ielas puses Vaidavas ielas virzienā ar ātrumu 69 kilometri stundā pie atļautā 50 kilometri stundā. Transportlīdzeklis braucis par kreiso braukšanas joslu, kurā citi transportlīdzekļi nebija novietoti, kā arī dotais transportlīdzeklis satiksmē atradies vienīgais. Vadītajam J.S. radara mērījums tika uzrādīts un sākotnēji J.S. ātruma mērījumam piekritis*.

[8.4] Saskaņā ar Latvijas Nacionālā metroloģijas centra Elektrisko mērījumu laboratorijas apstiprināto verificēšanas sertifikātu Nr.E1207V06 radars „Stalker" Nr.26972 autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei atzīts par derīgu. Verificēšanas datums 2006.gada 18.augusts, sertifikāts derīgs līdz 2007.gada 17.augustam. Sertifikātā norādīts, ka mērīšanas līdzeklis atbilst Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumu Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" 6.punkta prasībām *(lietas 25.lapa)*.

[9] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicējs 2006.gada 11.septembrī Rīgā plkst.20.23 vadīja automašīnu pa Dzelzavas ielu virzienā no Stārķu ielas uz Vaidavas ielas pusi.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs vadīja automašīnu ar ātrumu 69 kilometri stundā (saskaņā ar mērierīces pieļaujamo kļūdu 64 kilometri stundā), tas ir, vai pieteicējs pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu par 14 kilometriem stundā.

[10] Pārbaudot to, vai pārsūdzētais Lēmums atbilst materiālo tiesību normām, tiesa konstatē, atbildētājas Lēmums ir pieteicējam nelabvēlīgs administratīvais akts, kas pamatots ar CSN 114.punktu un LAPK 149.^{8}panta otro daļu.

CSN 114.punkts *(šeit un turpmāk materiālās tiesību normas redakcijā uz administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdi)* noteic, ka *apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās - 20 km/h*.

Saskaņā ar LAPK 149.^{8}panta otro daļu *par šā panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu*, tas ir, *par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu līdz 20 kilometriem stundā ar (..) vieglajiem automobiļiem (..), ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" (..), - izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā.*

Tātad, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar šo tiesību normu, nepieciešams konstatēt, ka persona pārsniegusi atļauto braukšanas ātrumu līdz 20 kilometriem stundā, vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums".

[11] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarībā, tiesa secina, ka ar administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu [8.1], pieteicēja paskaidrojumiem [2], [8.2], policijas inspektora dienesta ziņojumā sniegto informāciju [8.3] ir pierādīts fakts, ka *J.S.* Rīgā 2006.gada 11.septembrī plkst.20.23 vadīja transportlīdzekli HONDA COUPE, valsts reģistrācijas numura zīme */dzēsta numura zīme/*, pa Dzelzavas ielu no Stārķu ielas puses Vaidavas ielas virzienā ar ātrumu 64 kilometri stundā, 518.ceļa zīmes „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā, tādejādi izdarot LAPK 149.^{8}panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[12] Pieteicējs pieteikumā tiesai [2] un apstrīdēšanas iesniegumā [8.2] norāda, ka atļauto braukšanas ātrumu nav pārsniedzis un policijas darbinieki ir fiksējuši citas automašīnas braukšanas ātrumu, jo pieteicējs braucis iekļaujoties kopējā transporta plūsmā pa ielas kreiso joslu, kur bija novietotas stāvēšanai citas automašīnas, tāpēc nevarēja pārvietoties ar radarā uzrādīto ātrumu [2.1], proti, 64 kilometriem stundā. Savukārt no policijas darbinieka dienesta ziņojuma [8.3] un Lēmuma [1] izriet, ka satiksme 2006.gada 11.septembrī plkst.20.23 Rīgā Dzelzavas ielā nav bijusi intensīva, bet tieši pretēji, turklāt Dzelzavas ielas kreisajā braukšanas joslā citi transportlīdzekļi nebija novietoti un pieteicēja vadītā automašīna satiksmē atradās vienīgā [8.3].

Tiesa konstatē, ka visi pieteicēja norādītie apstākļi ir kategoriskā pretrunā ar atbildētājas lietā konstatētajiem faktiem.

Izvērtējot pretrunīgās liecības, tiesa augstāku ticamību piešķir policijas darbinieka sniegtajām un protokolā fiksētajām ziņām par braukšanas ātruma faktu, satiksmes intensitāti un transportlīdzekļu izvietojumu uz brauktuves salīdzinājumā ar pieteicēja liecībām.

[12.1] Lai gan policijas darbinieku liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā AA13-05/5, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā Nr.666-05/5).*

Rīgas GPP KPP inspektors protokolā [8.1] un dienesta ziņojumā [8.3] precīzi un konkrēti norādīja lietas faktiskos apstākļus, tāpat tiesa nekonstatē pretrunas starp protokolā un dienesta ziņojumā norādīto, kā arī pretrunas ar citiem lietas materiāliem. Līdz ar to tiesai nav pamata neticēt policijas darbinieku sniegtajām ziņām vai kādu iemeslu dēļ tās vērtēt kritiski. Policijas darbinieku dienesta ziņojumi ir atzīstami par rakstveida pierādījumiem un izmantojami lietas izspriešanā.

Tiesa neatrod lietā nevienu ticamu un pārliecinošu pierādījumu tam, ka policijas darbinieki būtu ieinteresēti sastādīt pieteicējam administratīvā pārkāpuma protokolu bez pamatota iemesla, sagrozot lietas faktiskos apstākļus.

[12.2] Pieteicēja apgalvojumi un paskaidrojumi nerada tiesai pārliecību, ka pieteicējs nav pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu. Pieteicējs, sniedzot paskaidrojumus pie protokola [8.1], par lietas būtību norāda tikai to, ka braucis satiksmes plūsmā, ātrumu nav pārsniedzis un radara rādījumam nepiekrīt, nepaskaidrojot un neargumentējot savu apgalvojumu, tāpat arī nenorāda ar kādu ātrumu viņš ir braucis. No minētā tiesa konstatē, ka pieteicējs nav pievērsis uzmanību tam, ar kādu ātrumu viņš tobrīd vadījis automašīnu. Tāpat pieteicēja paskaidrojumos pie protokola nav norādes par ielas kreisajā joslā novietotajām automašīnām; uz šādiem apstākļiem pieteicējs pirmo reizi atsaucas tikai 2006.gada 9.oktobra apstrīdēšanas iesniegumā [8.2]. Pieteicēja, pēc divdesmit divām dienām sniegtie paskaidrojumi par lietas būtību, jau ir uzskatāmi par paskaidrojumiem, kas ir sniegti attālinātā laika periodā no paša notikuma un atzīstami par mazāk ticamiem, jo pieteicējam bija laiks tos sagatavot un pasniegt kā faktu, kurš šajā brīdī vairs nav objektīvi pārbaudāms un pierādāms. Turklāt kā pierādījumi tiek vērtēti tikai tie personas paskaidrojumi, kurus tā ir sniegusi pirms tiek pieņemts lēmums par tās saukšanu pie administratīvās atbildības. Vēlāk sniegtie personas paskaidrojumi nav uzskatāmi par pierādījumiem LAPK izpratnē. Turklāt pieteicēja apgalvojumu, ka viņš nepārsniedza atļauto braukšanas ātrumu neapstiprina citi tiesā pārbaudīti un novērtēti pierādījumi.

No dienesta ziņojuma un Lēmuma izriet, ka plkst.20.23 Dzelzavas ielas konkrētajā posmā satiksme nav bijusi intensīva un kustībā atradās tikai pieteicēja vadītā automašīna, kā arī ielas kreisā josla ir bijusi brīva. Ņemot vērā, ka attiecīgajā posmā Dzelzavas iela ir vienvirziena iela ar trim braukšanas joslām, ir mazs ticams apstāklis, ka plkst.20.23 pieteicējs ir braucis satiksmes plūsmā, tādēļ policijas darbinieki būtu fiksējuši citas automašīnas braukšanas ātrumu.

[12.3] To, ka ātruma mērītājs - radars „Stalker" Nr.26972 atbilst Ministru kabineta noteiktajām prasībām, apstiprina verificēšanas sertifikāts Nr.E1207V06, kas derīgs līdz 2007.gada 17.augustam [8.4]. Tādejādi tiesai nav pamata apšaubīt radara „Stalker" Nr.26972 uzradīto pieticēja vadītās automašīnas ātruma mērījumu.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa nekonstatē faktus, kas liktu apšaubīt veiktā ātruma mērījuma precizitāti vai apstākļus, kas liecinātu, ka policijas inspektors fiksējis citas automašīnas ātrumu, tādēļ tiesa šādu pieteicēja apgalvojumu atzīst par nepamatotu.

[13] Ņemot vērā iepriekš minēto [12], tiesa augstāku ticamību piešķir atbildētājas konstatētajiem faktiem par pieteicēja vadītās automašīnas braukšanas ātrumu, salīdzinājumā ar pieteicēja liecībām, jo pieteicēja paskaidrojumi neapstiprinās ar citiem pierādījumiem lietā un ir pretrunā ar citiem pierādījumiem lietā – dienesta ziņojumu un administratīvā pārkāpuma protokolu. Līdz ar to pieteicēja paskaidrojumi ir vērtējami kā viņa mēģinājums izvairīties no administratīvās atbildības.

Tādejādi tiesa noraida pieteicēja argumentu, ka lietā nav konstatēta administratīvā pārkāpuma objektīvā puse (pārkāpuma ārējās izpausmes process) – atļautā braukšanas ātruma pārsniegšana.

[14] Saskaņā ar LAPK 149.^{8}otro daļu *par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu līdz 20 kilometriem stundā ar (..) vieglajiem automobiļiem (..), ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" (..), - izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā*.

Tātad atbildētājas rīcības brīvība aprobežojās ar tiesībām izlemt, vai konkrētajā gadījumā ir piemērojams brīdinājums vai naudas sods Ls 10 apmērā. No Lēmuma izriet, ka pieteicējam ir izteikts brīdinājums.

Atbildētāja Lēmumā ir izvērtējusi, ka attiecībā uz pieteicēju ir konstatējami atbildību mīkstinoši apstākļi saskaņā ar LAPK 33.panta otro daļu, proti, atbildību par administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē mīkstina apstākļi, kas samazina konkrētā pārkāpuma iespējamo apdraudējumu satiksmes drošībai, tajā skaitā, satiksmes intensitāte vietā, kur izdarīts pārkāpums.

Tiesa konstatē, ka atbildētāja ir pamatojusi izvēlētā soda apmēru, secinot, ka pastāv pieteicēja atbildību mīkstinošie apstākļi, tādejādi tiesa atzīst, ka atbildētāja ir izdarījusi nepieciešamos lietderības apsvērumus un pieteicējam noteiktais sods ir samērīgs un atbilstošs izdarītajam pārkāpumam.

[15] Vērtējot Lēmuma procesuālo tiesiskumu, tiesa neatrod tādus procesuālu pārkāpumu, kas būtu par pamatu tā atcelšanai. Lēmums satur visas nepieciešamās administratīvā akta sastāvdaļas un atbilst formālajiem priekšnoteikumiem, Lēmums pieņemts atbilstoši atbildētāja kompetencei, veicot lietā nepieciešamo apstākļu noskaidrošanu, Lēmumā ir atsauces uz piemērotājām tiesību normām, tajā ir izvērtēti pieteicēja iebildumi par Sākotnējo lēmumu, Lēmums satur APL 67.panta otrajā daļā minētās sastāvdaļas.

Ar Lēmumu pieteicējs sodīts atbilstoši LAPK 149.[8]panta otrajā daļā noteiktajai minimālajai sankcijai, līdz ar to nav konstatējams piemērotā soda apmēra prettiesiskums vai pārsūdzētā Lēmuma saturiska neatbilstība formālajām likuma prasībām.

[16] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un tiesisks, bet pieteicēja pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa

n o s p r i e d a :

noraidīt pilnībā *J.S.* pieteikumu par Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2006.gada 6.novembra lēmuma Nr.2267 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PB191486" atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2009.gada 13.janvārī.

Tiesnese *(paraksts)* A.Reitupe

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____ A.Reitupe
2009.gada 13.janvārī